

Sygn. akt III Cz 81/16

POSTANOWIENIE

Dnia 16 lutego 2016 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach III Wydział Cywilny Odwoławczy w następującym składzie:

Przewodniczący-Sędzia: SO Magdalena Balion – Hajduk (spr.)

Sędziowie: SO Marcin Rak

SR (del.) Joanna Łukasińska-Kanty

po rozpoznaniu w dniu 16 lutego 2016 r. w Gliwicach na posiedzeniu niejawnym sprawy

z powództwa A. T.

przeciwko T. Z.

o pozbawienie tytułu wykonawczego wykonalności

na skutek zażalenia powódki

na postanowienie Sądu Rejonowego w Tarnowskich Górach

z dnia 27 sierpnia 2015 r., sygn. akt I C 1363/13

postanawia:

1. **oddalić zażalenie;**

2. **zasądzić od powódki na rzecz pozwanego kwotę 300 zł (trzysta złotych) tytułem zwrotu kosztów postępowania zażaleniowego.**

SSR (del.) Joanna Łukasińska-Kanty SSO Magdalena Balion – Hajduk SSO Marcin Ra

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem z dnia 27 sierpnia 2015r. Sąd Rejonowy w Tarnowskich Górach zasądził od powódki A. T. na rzecz pozwanego T. Z. kwotę 3.617 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego oraz nakazał pobrać od powódki na rzecz Skarbu Państwa kwotę 2.530 zł tytułem nieuiszczonej opłaty od pozwu. W uzasadnieniu wskazał, że powódka reprezentowana przez fachowego pełnomocnika, wniosła pozew przeciwko pozwanemu mimo, iż nadal toczyła się pomiędzy stronami przed Sądem Rejonowym w Zabrze sprawa o zachówek o sygn. akt VIII C 90/13, której wynik rzutowałby na przedmiotowe postępowanie. Nadto zauważył, że nakład pracy pełnomocnika pozwanej uzasadniał przyznanie wynagrodzenia.

Zażalenie na powyższe rozstrzygnięcie złożyła powódka, zarzucając niezastosowanie przepisu art. 102 k.p.c. Przy tak sformułowanym zarzucie, wniosła o zmianę zaskarżonego postanowienia poprzez nieobciążanie jej kosztami postępowania oraz zasądzenie od pozwanego zwrotu kosztów postępowania zażaleniowego. W uzasadnieniu podała, że w przedmiotowej sprawie zachodził szczególnie przypadek, uzasadniający nieobciążanie powódki kosztami postępowania. Podkreśliła przy tym, iż odstąpienie od obciążania jej kosztami postępowania jest uzasadnione w świetle zasad współzycia społecznego. Zwróciła uwagę, że wystąpiła z pozwem samodzielnie i we własnym imieniu, a wystąpienie z powództwem przeciwegzekucyjnym było niezbędne dla celowej obrony jej praw. Nadto wskazała, że postępowanie w przedmiocie sprzeciwu od wyroku zaocznego toczące się przed Sądem Rejonowym w Zabrze,

było prowadzone w sposób opieszale i przewlekły. W ocenie powódki, nakład pracy pełnomocnika pozwanego był minimalny. Dodatkowo zwróciła uwagę, iż jest osobą młodą i niezamożną oraz posiada zobowiązania finansowe.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Zażalenie powódki nie mogło zasługiwać na uwzględnienie.

Art. 102 k.p.c. urzeczywistniający zasadę słuszności, jako wyjątkowy nie konkretyzuje „wypadków szczególnie uzasadnionych”. Wskazać bowiem należy, że ocena Sądu czy takowy wypadek zachodzi, ma charakter dyskrejonalny i jest oparta na swobodnym uznaniu, kształtowanym własnym przekonaniem oraz oceną okoliczności rozpoznawanej sprawy. W konsekwencji, ocena ta może być podważona przez Sąd Odwoławczy tylko wtedy, gdy jest rażąco niesprawiedliwa. Ingerencja w to uprawnienie jurysdykcyjne, w ramach rozpoznawania środka zaskarżenia, może być usprawiedliwiona jedynie w razie stwierdzenia, że dokonana w zaskarżonym postanowieniu ocena jest dowolna i oczywiście pozbawiona uzasadnionych podstaw (por. wyrok Sądu Apelacyjnego w Łodzi z dnia 26 czerwca 2015 r. o sygn. akt I ACa 37/15).

Podkreślenia wymaga, że zasadą jest, iż w wypadku cofnięcia pozwu, obowiązek zwrotu kosztów procesu na rzecz pozwanego, na jego żądanie, obciąża powoda bez względu na przyczynę cofnięcia.

Odnosząc powyższe do przedstawionych w sprawie okoliczności faktycznych wskazać należy, iż wniesienie w dniu 29 sierpnia 2013r. powództwa o pozbawienie wykonalności tytułu wykonawczego w postaci wyroku Sądu Rejonowego w Tarnowskich Górach z dnia 22 kwietnia 2013r. w sprawie VIII C 90/13, miało miejsce w toku ww. sprawy. Następnie, postanowieniem z dnia 12 stycznia 2015r. zawieszono przedmiotowe postępowanie z uwagi na skuteczne wniesienie sprzeciwu od wyroku zaocznego. Z kolei, pismem procesowym z dnia 8 czerwca 2015r. powódka cofnęła pozew o pozbawienie tytułu wykonawczego wykonalności, zaś na rozprawie w dniu 27 sierpnia 2015r. pozwany wniósł o zasądzenie od powódki kosztów zastępstwa procesowego.

W związku z powyższym, nie można uznać, aby zachodziły podstawy do odstępstwa od ogólnej zasady, zgodnie z którą koszty postępowania w sprawie w której pozew cofnięto powinny obciążać powoda. Wprawdzie do kręgu okoliczności branych pod uwagę przez Sąd przy ocenie przesłanek z art.102 k.p.c. należą fakty dotyczące stanu majątkowego i sytuacji życiowej strony, jednakże istotne są również fakty związane z samym przebiegiem procesu (zob. Komentarz do kodeksu postępowania cywilnego, tom I, pod red. prof. dr hab. T. Erecińskiego, WP LexisNexis, Warszawa 2002, k.268). Sąd pierwszej instancji prawidłowo bowiem ustalił, że wystąpienie z powództwem było przedwczesne i naraziło pozwanego na konieczność poniesienia kosztów obrony. Tym samym, obciążenie powódki kosztami zastępstwa procesowego było w pełni uzasadnione. Wskazać jednocześnie należy, iż zarówno okoliczność tymczasowego zwolnienia z opłaty od pozwu, jak również młodego wieku powódki, nie może przesądzać o zasadności zastosowania regulacji zawartej w art. 102 k.p.c. Wysokość zobowiązań finansowych, których posiadanie deklaruje powódka, także nie czyni postaw do uznania, iż jej sytuacja jest wyjątkowo ciężka.

Sąd Okręgowy, biorąc powyższe pod uwagę, na mocy art. 385 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c., orzekł jak w sentencji postanowienia.

SSR (del.) Joanna Łukasińska – Kanty SSO Magdalena Balion – Hajduk SSO Marcin Rak